

„TAVASZ-75” parancsnoki és törzsvezetési gyakorlat tapasztalatai

MN 5232 Hadtáptörzs

A „TAVASZ-75” fedőnevű gyakorlat kiemelt oktatási kérdését képezte a hadsereg átcsoportosítása, hadműveleti szétbontakozása és határbiztosítás hadtápbiztosításának megtervezése, megszervezése.

A gyakorlat előkészítésével és levezetésével kapcsolatosan újszerű körülményként jelentkezett, hogy a hadsereg hadtáptörzs „M” állománnyal együtt oldotta meg feladatait, ami lehetővé tette a szolgálati ágak szaktevékenységének mélyrehatóbb gyakoroltatását. Újszerű volt továbbá, hogy a gyakorlat kidolgozásában és levezetésében is résztvettünk.

A gyakorlat kidolgozása és levezetése során ésszerű takarékosági szempontok is érvényesültek, amely egyebek között az áttelepülési távolságok csökkentésében jutott kifejezésre.

Első ízben került sor az ügyészség és bíróság települési körletének berendezésére és az állomány felkészítésére a HVP-on történő működésre.

A gyakorlat végrehajtása során néhány oktatási kérdés feldolgozása is újszerűen jelentkezett. Ezek közül külön is ki kell emelni a hadtápbiztosítás, a nagytömegű lőszer utánszállításának – különös tekintettel a különböző időben végrehajtott áttörésre – a hadsereg állományában harcoló szövetséges csapatok hadtápbiztosításának, a nagymélységű biztosítási öv leküzdéséből fakadó hadtápfeladatok megoldásának kérdéseit.

A gyakorlaton e kérdések feldolgozása során szerzett tapasztalatainkat a következőkben összegezhetjük.

1. A hadműveleti szétbontakozás, határbiztosítás hadtápbiztosításának megszervezése

A határbiztosítás – mint harccal kapcsolatos tevékenység – addig tart, míg támadó, vagy esetenként védő harctevékenységbe nem megy át. Ebből kell kiindulni a határbiztosítást végző csapatok hadtápbiztosításának megszervezésénél. Mivel a határbiztosítási feladatból – az esetek többségében – a támadó-harc várható, a határbiztosító erők hadtápját a támadó-harcfeladat végrehajtásához kell megszervezni, szem előtt tartva azt a követelményt, hogy a határátlépésnél felhasználásra kerülő anyagok felhamozáásával biztosítva legyen a mozgó és kiegészítő készletek teljes megléte. Ennek egyik módja az, amikor a

legszükségesebb anyagokat a határbiztosítást végző csapatok körleteiben, tüzelőállásokban földre rakva felhalmozzuk. Tapasztalataink alapján a határátlépés tüzelőkészítéséhez és esetenként a határ körzetében vívott harc tűztámogatásához szükséges tüzerségi lőszerkészlet a határbiztosításra kirendelt tüzérezred tüzelőállás körleteiben felhalmozható. A felhalmozásra kerülő lőszer mennyiséget mindig az adott konkrét körülmények határozzák meg. Megítélésünk szerint tüzerségi lőszerből ez a mennyiség mintegy 0,3–0,5 javadalmazás lehet.

A biztosítás egyik változataként célszerű az ezred és a hadosztály raktárakban levő 0,1, illetve 0,2 javadalmazás tüzerségi lőszerkészletet az első ütemben kiszállítani és a TÁS körletében földre rakni. A leürült szállító eszközökre a rendelkezésre álló ellátó helyekről – ezek lehetnek HECS-ek, KÁ-ok – újra fel kell venni a 0,1, illetve 0,2 javadalmazás készletet és ezeket a készleteket újból a határbiztosító erőkhöz célszerű beosztani. Az ilyen változattal végrehajtott tüzerségi lőszer felhalmozásával a határbiztosításban részt vevő tüzérezred készlete a következőképpen alakul.

Van: a lövegnél – ütegnél 1 ja. MK + 0,2 javadalmazás kiegészítő készlet (HKSZ szerint);

földre rakva a TÁS-ban: az e. MK-e 0,1 ja + a HOR MK-e 0,2 javadalmazás.

Összesen: 0,3 javadalmazás.

A földre rakás után újból megemelve és besorolva szállító eszközön 0,3 javadalmazás (ezredtől 0,1, hadosztálytól 0,2).

Mindösszesen rendelkezésre áll a felbasználóknál 1,8 javadalmazás.

Ehhez még hozzá számolhatjuk a hadsereg készletéből a hadosztály hadtáphoz – esetenként az ezred hadtáphoz – besorolható 0,2 javadalmazás lőszer – ez célszerű azért is, mert a leürítést így meggyorsítjuk. Így végső soron mintegy 2 javadalmazás lőszer halmozható fel a csapattagozatban.

A tüzerségi lőszer ilyen formában történő felhalmozása jelentősen csökkenti a hadművelet első napján jelentkező szállítási feszültséget.

A határbiztosítást végző csapatok egészségügyi biztosításánál arra kell törekedni, hogy a szervezetszerű és megerősítésül adott egészségügyi erők minél később kerüljenek szétbontakoztatásra. Ezt lehetővé teszi a várható egészségügyi veszteség alakulása és az, hogy a rendelkezésre álló vegyes kórházi alap kórházai már ebben az időben igénybe vehetők. Lényegében tehát a határbiztosítás időszakában és a határmenti körzetekben folyó harc alatt az egészségügyi kiürítésre kell az erőket összpontosítani. Ehhez elegendő az ezred típusú segélyhelyek részleges telepítése (kötöző gépkocsi). Így az egészségügyi erők zöme megőrizhető az áttörés, illetve az erőrendszerek leküzdése során jelentkező tömeges sérülési göcök felszámolásához.

A fentiekből is jól érzékelhető, hogy a határbiztosítás időszakában végrehajtott hadtáp tevékenységet nem választhatjuk el a hadsereg csapatai várható alkalmazásától. Előrelátható módon törekedni kell ebben az időszakban a támadó tevékenységhez szükséges anyagi készletek felhalmozására, a szükséges hadtáp feltételek megerősítésére.

A határőr kerületekkel való együttműködés vizsgálatokor abból kell kiindulni, hogy az együttműködést a határőr kerületek és a magasabbegységek hadtáp-törzsei valósítják meg. A határőr csapatok ellátása a határbiztosítás időszakában

alapvetően nem változik. Mindez mellett a kialakult helyzettől függően sor kerülhet a határőr-őrsök, kisebb határőr alegységek ellátási utalására. Például: egy-egy határszakasz lezárását közösen végző honvéd és határőr alegység között. A lőszerrel történő ellátásukat a hadsereg ellátási rendszerében kell biztosítani.

2. A FRONT első lépcsőjében levő összefegyvernemi hadsereg első támadó hadművelete hadtápbiztosításának megtervezése, megszervezése

A gyakorlaton – figyelembe véve az új osztrák védelmi koncepciót – újszerűen jelentkezett az áttörés végrehajtása. Addig míg a dunavölgyi hadműveleti irányban az áttöréssel már az első nap számoltunk a Gráz–Klagenfurt-i irányban az áttörésre csak a hadművelet második napján került sor. E körülmények hatásaként az áttörés lőszer szükségletének biztosítása két ütemben jelentkezett és mindkét ütemben jelentős szállítási feladat elé állította a hadtápszolgálatot. A gyakorlatra egyébként is jellemző volt a korábbinál lényegesen magasabb anyagfelhasználás, ami elsősorban a megnövekedett lőszer – ezenbelül is a tüzérségi lőszer – felhasználásából adódott.

Az előzőekben vázoltuk a határátlépéshez szükséges lőszerbiztosítás egy lehetséges módozatát. A gondolatot tovább folytatva a várható fogyást figyelembe véve az utánszállítások megszervezésének egy változata a következő lehet. Kiindulva abból, hogy az áttörés végrehajtásához mintegy 2,3–2,5 ja. tüzérségi lőszer felhasználása várható, ugyanakkor az áttörés végrehajtása után a csapatoknak rendelkezniük kell 0,5–0,7 ja. tüzérségi lőszerkészlettel. Tehát az áttörés tüzérségi lőszerüksége 2,8–3,2 javadalmazás körül alakul ki. (Szükséglet = fogyást + elrendelt készlet.) Először is nézzük meg a biztosítás lehetőségeit. Az áttörés terepszakaszához való kiérkezés időszakában a határátlépéskor és az erődrendszerek leküzdése során felhasznált tüzérségi lőszer mennyisége a tüzérség elé állított feladatok függvényében különböző lehet és a gyakorlati tapasztalatok figyelembevételével elérheti az 1,2–1,5 javadalmazást. Ha figyelembe vesszük a határátlépéskor meglévő mintegy 2 javadalmazás készletet, akkor egyértelmű az, hogy az áttörés megkezdésére jelentős mennyiségű lőszer kiszállítási igény (mintegy 2–2,5 javadalmazás) jelentkezik. Ez a nagymennyiségű tüzérségi lőszer kiszállítása csak a szállító eszközök koncentrált felhasználásával biztosítható. Mindez azt igazolja, hogy ilyen körülmények között feltétlenül szükséges a harc megvívásához kevésbé használatos anyagok földre rakása és a felszabadult szállító eszközök lőszer utánszállításra történő bevonása. Felvetődik a kérdés, milyen anyagot és hol célszerű földre rakni?

A végrehajtott gyakorlaton a földre rakandó anyagok milyenségére nem végeztünk konkrét számvetést. Megítélésünk szerint szóba kerülhet minden olyan anyag földre rakása – beleértve a pc. gjmű. anyagot is –, amely anyagnak az esetleges utánszállítása az alárendelték szállító eszközeinek bevonásával történhet. (A pc. gjmű. anyagot külön is kiemelten, mivel a jóváhagyott technikai biztosítási terv szerint a hadsereg javító-vontató egységek a hadművelet első és második napján nem mozdultak előre.) A másik kérdés az, hogy hol célszerű az anyagok földre rakása. A gyakorlaton ezt a manővert a Mozgó Bázis első nap végén tervezett települési helyére terveztük végrehajtani. Mind ezzel azt próbáltuk elérni, hogy a szállítási feladatok feszültsége miatt beállt szükséghelyzetben sem szakadjon le az anyag a harcoló csapatoktól.

A hadsereg hadtáp eszközeivel való ilyen manőver szükségszerű és mindenképpen indokolt. A hadsereg előtt álló feladat – történetesen az, hogy más-más időben történt az áttörés végrehajtása – egyben azt is jelentette, hogy a szállítási feszültség nemcsak az első, hanem az azt követő hadművelati napon is jelentkezett. Ez a körülmény feltételezte a szállítások megszakítás nélküli megvalósítását, ugyanakkor erőteljesen felveti a szállító gépkocsivezetők leterheltségének problémáját. (Miatán a napi szállítások végrehajtásában a szállítóeszközök zöme részt vesz, nincs lehetőség arra, hogy a nap során kevésbé igénybe vett gépjárművezetőkkel cseréljük le az állandó mozgásban levő gépjárművek vezetőit.) A probléma további elemzése szükséges úgy a szállítótér, mint a gépkocsivezető állomány növelésének számszerű bizonyítására. (A látható feszültséget bizonyos vonatkozásban enyhíti az a körülmény, hogy az áttörés végrehajtásában nem minden magasabbegység vesz részt, így a hadsereg készletei bizonyos mértékig koncentrálódnak.) Megoldásként számításba vehető a TEB (FRONT) szállító eszközeinek, az áttörés lőszerszükségleteinek biztosítása érdekében történő felhasználása is, egészen a csapattagozatig.

A hadsereg állományában harcoló szövetséges csapatok ellátásának kérdését az EFE 011. sz. Parancsa szabályozza, mely szerint: „A hadművellet előkészítése során és folyamán a koalíciós hadsereg állományában – a saját ellátó bázisoktól elszakadva – tevékenykedő egyes nemzeti magasabbegységeket az adott front (hadsereg) tartalékainak terhére kell anyagi eszközökkel ellátni. A sajátos anyagi készletek biztosítását a nemzeti parancsnokság végzi, azoknak a hadsereg bázisokra, vagy közvetlen a csapatokhoz történő kiszállítás útján”. (Idézet az EFE 011. számú parancsa 19. pontjából.)

A gyakorlat során a hadsereg állományában harcoló szovjet magasabbegységek ellátásának megszervezését az idézett parancs-pont messzemelő figyelembevételével – betartásával – végeztük. Ezt a célt szolgálta egyrészt a hadművellet kezdetére a FRONT állományából szállítóeszközökön kikülönített – MBR szintű – sajátos nemzeti anyagi eszközök, másrészt az MB-ból kikülönített MBR. A gyakorlat egyéttelműen igazolta a parancs szellemét, helytállóságát. A gyakorlat azt is igazolta, hogy ilyen esetekben feltétlenül tisztázni kell azoknak az anyagfajtáknak a nomenclatúráját, amelyek ellátását – utanszállítását – nemzeti, illetve a koalíciós bázisok végzik. A hadtáp vezetésében jól érzékelhetően biztosított volt a hadsereg hadtáp centralizált irányítása.

Ezeket a sajátos és több vonatkozásában újszerűen jelentkező elméleti problémákat a támadó hadművellet hadtápbiztosításának megszervezése során, elsősorban a gyakorlatot megelőző gondos felkészülés eredményeként sikerült megoldani.

3. A támadó hadművellet hadtápbiztosításának vezetése, az ellenség tömegpusztító fegyverrel mért csapásai következményeinek felszámolása; a főerőkifejtés átbelyezése hadtápfeladatainak megoldása

A támadó hadművellet hadtápbiztosításának vezetése során a fő figyelmet elsősorban a kialakult helyzetek gyors megoldására fordítottuk.

A beérkező információkat, közléseket munkacsoportokra szelektálva folyamatosan dolgoztuk fel. Ennek eredményeként biztosítani tudtuk a HVP-on a

gyors tájékoztatást, az alárendelt hadtáptörzsek szilárd, megbízható, folyamatos vezetését.

Célszerű az egyes helyzetekre való reagálás tudatosabb és komplexebb megvalósítása érdekében olyan operatív csoport létrehozása, amelyben a HVP-on települt szolgálatok és szervek is részt vennének. Véleményünk szerint ilyen operatív csoport létrehozása, munkájának helyes megszervezése feltétlenül hozzájárulna a beérkező információk több oldalú elemzéséhez, átgondoltabb értékeléséhez.

A beérkező információk rögzítése és feldolgozása továbbra is kezdetleges módszerrel, kézi erővel történik. E probléma kiküszöbölését elsősorban az alárendelt helyzetének gépi úton történő nyilvántartásának, feldolgozásának lehetőségei tanulmányozására és azok kihasználásával láthatjuk megoldottnak.

A következő harcnap hadtápbiztosítása megszervezésénél a párhuzamos munkára, az alárendeltek részére szükséges idő biztosítására alkalmazott operatív módszert követendőnek tartjuk. A módszer lényegét a következőkben foglalhatnánk össze. A fogyasztási normák időben történő megítélése és ez alapján az intézkedések gyors kiadása, az alárendeltek feltöltésének megkezdése. Ismét igazolódott, hogy a későbbi pontosítások során a fogyasztási normákban jelentkező kisebb eltérések (0,1–0,2 ja.) a hadtápbiztosítás tényleges és dinamikus megvalósítását nem befolyásolják, azok korrigálása nem okozhat különösebb gondot.

Hasonlóan jó módszernek tartjuk, hogy az alárendeltek részére kiadott intézkedésekkel nem kell várni a teljes, komplett hadtápbiztosítás megkezdéséig. A gyorsan kiadott intézkedések kivonatok nem kerültek ellentmondásba a később elkészült alapintézkedéssel.

A fogyasztási normák időben történő megítélése, az előzetes intézkedések gyors kiadása nagymértékben megkönnyíti az alárendeltek tervező, szervező munkáját, nem okozott idő feszültséget, a kisebb pontosítások nem befolyásolták a hadtápbiztosítás végrehajtása menettét.

A tömegpusztító fegyverek alkalmazására való áttérés, valamint a tömegpusztító fegyverekkel mérendő csapások következményeinek felszámolásával összefüggő feladatok megoldása a korábbi gyakorlatok tapasztalatai alapján szervezeten és gyorsan történt. Alapvető kiinduló pontnak tartottuk a csapásokat megelőző helyzet pontosítását. A csapások rögzítését és értékelését végző csoport tevékenységébe bevonásra kerültek a HVP-on települt szolgálatok és szervek képviselői. A csapások vételével szinte azonos időben hajtottuk végre a HVP-n települt szolgálatok tájékoztatását is. Ilyen módszerrel a csapást értékelő csoport jó színvonalon teszi meg javaslatait, biztosítani tudja a következmények felszámolásával kapcsolatos rendszabályok rövid, operatív intézkedések kiadását.

Emellett a gyakorlat arra is felhívta a figyelmet, hogy meg kell vizsgálni és ki kell alakítanunk a szennyezett ruházati anyagok gyűjtésének, cseréjének, mentesítésének kérdéseit, a ruházati mentesítő század alkalmazásának célszerű módszereit.

A hadtáp főerőkifejtés áthelyezésével összefüggő tervező-szervező munka hozzáértő, kellő előrelátó tevékenységet igényel a hadtáptörzstől. A kialakult helyzetnek megfelelően a megoldási módszerek kiválasztása nagy jelentőséggel bír. Olyan megoldási módot kell alkalmazni, amely biztosítja a főerőkifejtés új irányba történő áthelyezését. Itt az alábbiakra lehet gondolni:

– a mozgó bázis és mozgó bázis részleg közötti arány fokozatos megváltoztatása az anyagáramlás irányának megváltoztatásával;

- az anyagkiszállítások fokozása;
- az egészségügyi erők és eszközök mennyiségének fokozatos növelése;
- a közúti komendáns erők átcsoportosítása új irányba.

Mindezt bonyolult manőverek elkerülésével kell végrehajtani. Az említett módok alkalmazása során elsősorban a hadtáp tartalék bevonásával, azok cél-szerű átcsoportosításával, új irányba való alkalmazásával kell a hadtáp főerő-kifejtés áthelyezése feladatait végrehajtani.

Hadiállományú hadtáptörzs csoportosítása

A korábbi gyakorlatok tapasztalatait felhasználva már a felkészülés időszaka-ban kialakítottuk – a részt vevő állomány figyelembevételével – a hadtáptörzs csoportosítását. (1. sz. melléklet.)

Főcsoportok:

1. PARANCSNOKSÁG
2. Funkcionális csoport.
3. Hadtáp politikai osztály.
4. Szolgálatfőnökségek.
5. Ideiglenes csoportok.

1. PARANCSNOKSÁG

Allománya: PK HTPH; HTP TÖF; 3 fő operatív tisztt és 2 fő tiszthelyet-tes.

2. FUNKCIONÁLIS CSOPORTOK

a) *Elvi tervező-szervező csoport*

Allománya: Hadtáp HOV, 4 fő hadműveleti tisztt.

b) *Anyag és szállítást tervező csoport*

Allománya: 2 fő hadműveleti tisztt; 4 fő szaktisztt; 1 fő tiszthelyettes.

c) *Helyzetnyilvántartó és tájékoztató csoport*

Allománya: 3 fő tisztt.

d) *Irányítási csoport*

Allománya: 1 fő tisztt (hadosztályok és MB felé);
1 fő (szovjet hadosztály felé);
1 fő tisztt (hadsereg közvetlen csapatok felé).

3. HADTÁP POLITIKAI OSZTÁLY

Allománya: 1 fő.

4. SZOLGÁLATI FŐNÖKSÉGEK

a) *Közlekedési és szállító szolgálat*

Allománya: 3 fő szaktisztt; 3 fő tartalékos tisztt; 1 fő tartalékos tiszthe-lyettes.

b) *Egészségügyi szolgálat*

Allománya: 3 fő szaktisztt; 1 fő tartalékos tisztt.

d) *Élelmezési szolgálat*

Allománya: 1 fő szaktiszt; 3 fő tartalékos tiszt.

e) *Ruházati szolgálat*

Allománya: 1 fő szaktiszt; 1 fő tartalékos tiszt.

5. *IDEIGLENES CSOPORTOK*

a) *Felderítő és előkészítő csoport*

Allománya: 5 fő tiszt.

b) *Atomcsapást értékelő csoport*

Allománya: Hadtáp HOV; 2 fő tiszt; 1 fő „M” szerv. kieg.-tól; 1 fő technikai szolgálattól; 1 fő hadtáp VSZF.

A létrehozott csoportok elnevezése alapvetően utal azok feladataira, tevékenységükre, ezért arra részletesen nem térünk ki. A két alapvető csoport feladatát azonban ismertetjük. Az elvi – tervező-szervező csoport – az összetételéből eredően – feladata a hadművelet hadtápbiztosítását tervező, a végrehajtást szervező és irányító munka. Az anyag és szállítást tervező csoport feladata pedig ennek a munkának számvetésekkel történő alátámasztása.

A törzsmunka fontosabb tapasztalatai

A gyakorlat az „M” állományra – részben – feltöltött hadsereg hadtápszolgálat tervező-szervező tevékenységében további tapasztalatok szerzését is lehetővé tette. Figyelembe véve azt a körülményt, hogy nincs minden törzszvezetési gyakorlaton lehetőség a hadtápszolgálat teljes állományú gyakoroltatására, a tapasztalatok részletesebb elemzésének külön is jelentőséget tulajdonítunk.

A hadsereg hadtáp a békeállománnyal végrehajtott gyakorlatok során „BÁSTYA-73”; „SZOJUZ-74” és az ezeket megelőző gyakorlatokon megfelelő csoportosítást és munkamechanizmust alakítottunk ki. Ezen a gyakorlaton a törzsmunkának lényegében egy olyan változatát volt lehetőségünk kipróbálni, amely legjobban megközelíti a hadműveleti körülmények közötti felállást. Ennek lényege az volt, hogy alapvető funkcionális csoportok megtartása mellett megfelelő hangsúlyt kapott a szolgálat főnökségek munkája. A gyakorlat során jó megoldásnak bizonyult az MBF-ség alájátszóként történő szerepeltetése. Így lényegében bizonyos mértékben áttekinthettük a törzsmunkánk, a vezető-irányító tevékenységünk életképességét, hatékonyságát is. A gyakorlat alapvetően igazolta a törzs munkarendjére előzetesen kialakított elképzeléseinket, amellet egy sor olyan kérdést is feltárt, amelyek begyakorlottsága hiányában bizonyos értelemben – a korábbi gyakorlatokon kialakított mechanizmushoz való merev ragaszkodást mutatja.

A felvetődött problémák mélyebb megértéséhez egységesen látni kell azt, hogy a hadsereg hadtápszolgálat tevékenységének komplexuma a hadművelet hadtápbiztosítását tervező és a végrehajtást szervező, irányító munkát öleli fel. A két tevékenység – annak ellenére, hogy esetenként akár a tervező, akár szervező munka kerül előtérbe – alapvetően dialektikus egységben valósul meg. A tervező munka végterméke a hadművelet hadtápbiztosítására hozott elhatározás formába öntése, ami a biztosítási tervben, annak mellékleteiben, hadtáp-

parancsban – intézkedésben testesül meg. A törzsünkben kialakított munkamechanizmusból adódóan a funkcionális csoportok munkája elsősorban a tervezésre és a tervezett tevékenység végrehajtásának nyomon követése, míg a szolgálat főnökségek munkája zömében a végrehajtás szervezésére irányul. A gyakorlat során a törzsmunka ilyen formában történő megvalósítása néhány esetben nem következett be. A szolgálat főnökségek a funkcionális csoportok tevékenységében néhány esetben nem találták helyüket, számítva arra, hogy az anyag és szállítást tervező csoport – a korábbi gyakorlatok munkamechanizmusát figyelembe véve – elvégzi az ő munkájukat is. Ennek az volt a következménye, hogy az időben elkészített és kiadott hadtápparancsot, intézkedést nem követték a szolgálati ágak által készített anyagelosztók, szállítási tervkivonatokat, szakmai intézkedések. Ezek lényegében a hadtáp biztosításra hozott elhatározás megvalósítását hivatottak az MB felé realizálni.

Néhány gondolat az információs rendszerünkről is. A tapasztalat az, hogy néhányan nem tudják behatárolni az információ igényüket. Nem tudják azt, hogy a tevékenységük végzéséhez milyen ismeretekre van szükség. Az alapvető információkat elsősorban a PK HTPH elhatározása ismertetése, a TÖF által esetenként a hadtáp hadműveleti osztályvezető által tartott tájékoztatók képezik. Ezen túlmenően információt kaphatunk a helyzetbe beállt változások függvényében, azonban erről történő tájékoztatást a kialakított belső körözvényrendszeren a „helyzetnyilvántartó és tájékoztató csoport” hajtja végre. E két alapvető forrásból kapott információk megfelelő alapot adnak a feladat és a helyzet megfelelő ismeretéhez.

A végrehajtott gyakorlat tapasztalatai arra engednek következtetni, hogy az eredményes tevékenység csak úgy érhető el, ha a törzs személyi állománya kellő alapossággal, jól felkészül. A törzsfoglalkozásokon, tanulónapokon a gyakorlatok tapasztalatainak feldolgozásával jelentősen elősegítjük a soron következő gyakorlatra való felkészülést, ugyanakkor kedvező alapot biztosítunk a törzsek további konkrét, céltudatos háborús felkészítéséhez is.

